

MIQUEL SERRA I JOAN PASQUAL (Mallorca)

KUBALA (SERRAT)

En Pelé eran en Pelé
i Maradona un i prou.
Di Stéfano era un pou
de picardia.
Honor i glòria als qui
han fet que brilli el sol
del nostre futbol
de cada dia.

Tots tenen els seus mèrits;
lo seu a cadascú,
però per mi ningú
com en Kubala.

Es prega al respectable silenci,
que pels qui no l'han gaudit
en farà cinc cèntims:

La para amb el cap,
l'abaixa amb el pit,
l'adorm amb l'esquerra,

travessa el mig camp
amb l'esfèrica
enganxada a la bota,

se'n va del volant
i entra en l'àrea gran
rifant la pilota,

l'amaga amb el cos,
empenta amb el cul
i se'n surt d'esperó.

Es pixa al central
amb un teva meva
amb dedicatòria

i la toca just
per posa-la en el
camí de la glòria.

Visca el coneixement
i l'alegria del joc
adornada amb un toc
de fantasia.

Futbol en colors,
bocada de "gourmet",
punta de ganxet,
canyella fina.

Permeteu-me glossar
la glòria d'aquests fets
com ho feien els grecs
uns anys enrera
amb la joia de qui
ha jugat al seu costat
i du el seu retrat
a la cartera.

La para amb el cap,
l'abaixa amb el pit,
l'adorm amb l'esquerra.

EL CARRER DELS TORRATS (SOPA DE CABRA)

Ha arribat una altra nit
al carrer dels torrats,
però avui he sentit a dir
que tu te n'has anat.
Uieeee, em va lligar corrent,
Uieeee, el temps em va lligar corrent.
Vas agafar en un moment
un tren que no ha parat,
la vida amb els ulls tancats
pots perdre en un forat.
Uieeee, em va lligar corrent,
uieeee, el temps em va lligar corrent.

Guarda a la nevera els sentiments
o et faran mal,
si els dies es tornen negres
freda has de tenir la sang.
Uieeee, em va lligar corrent,
uieeee, el temps em va lligar corrent.

ASTRONAUTA RIMADOR (ANTONIA FONT)

Cafeïna, droga dura, droga fina,
control, bumetres de colors,
pressions, nivells d'oli, benzina,
èter, combustible irascible.
Crema un sol diòxid dins un cel monòxid,
i no descansas astre incombustible?
Déu de s'univers, no me diguis que me deixes
aquí tirat i aquí tirat.
De vacances pagades, anar a fer feina a sa galàxia cinc
d'un sistema podrit d'agències de viatges,
de putes i fulanes, te cagues, de guarres?
Me mor de ganes.
Som s'astronauta rimador,
que rima i que se caga si fallen es motors.
Som s'atronauta noranta
i tenc un paper mate i un rotllo de paper de vàter.
Un dia assolellat partim estacions espacials,
monitors, cronòmetres,
compte enrere fins a nou, qui marca sa marca,
qui dóna el sus i partim com un coet.
Camins que se tanquen i parets, bistecs,
cordon blues, piteres de pollastre,
i una merda, puré de proteïna i cafeïna,
què és un droga dura i que és una droga fina.
9876543210, ignició!
Controla!, que un led vermell s'encén.
Controla!, que un led vermell s'encén.
I preparant es viatge a Saturn he trobat una revista
que duia una entrevista amb fotos a sa lluna.
Jo i en Simó científics astronautes

dedicàvem ses paraules a una reportera veterana,
bloc i gravadora.
I què passa! Sa pena m'ha deixat
fet una puta braga i me costa partir,
i dir adéu a germans i germanes, adéu a tots.
Leds vermells m'enrevolten, controlen cada peça
d'un transbordador filigrana i no fallen,
o gairebé no fallen, ses màquines perfectes Macintosh.
Sa finestra, estrelles que se precipiten,
iogurts de merda seca,
s'univers desconegut és una cadena d'esdeveniments
que ens afecten més o menys.
I es xòfer des vehicle lunar discuteix amb un turista
que no sap que realment és un artista assegut a un volant,
que esquivar tots es cràters no és fàcil a tal velocitat.
Sa cuina se posa a mil i es menjador se peta
i es cheff que se queixa que no hi ha carn, ni peix,
ni olles netes: peroles militars rovellades
i es mosso de sa cuina és nou.
Ningú li ha explicat ni què ha de fer
i ses bosses de fems son allà
i ningú les tirara o què?
Que això pareix un niu de rates i no una cuina,
que si ve un inspector de sanitat
fotrà un multa i xaparà el negoci.
Que m'és igual que jo només ho dic,
senyora, com se pot imaginar tot això
a jo me sua soberanament la polla.
I que anava a dir ...
Som s'astronauta rimador,
que rima i que se caga si fallen es motors.
Som s'astronauta noranta
i tenc un paper mater i un rotllo de paper de vàter.
Sinapsi, lliure pensament, drogodependència,
farmàcia, creu rotja, creu verda,
semàfor no t'assustis, company de carretera,
amic per sempre més.

HANSEL I GRETTEL (JOAN MIQUEL OLIVER)

Jo tenia una caseta, Hansel i Gretel

Ses parets de tots els colors

eren grogues i liles i de xocolates marrons

Jo tenia unes cortines, Hansel i Gretel

i na Gretel venia a sopar i volia estar amb jo

i tot això amb un esforç inhumà

Per mirar tenia uns ulls i mirava passar els ovnis

dos mil zero dos mil un

i m'acariciaba el coxis.

Per dormir tenia un cos i dormia com un somni

somniava sempre en jo

i mare no t'adormis.

Pirulins i piruletes, Hansel i Gretel

i sa nit ocultava els avions

i sa lluna amb paraigues al cel despenjava neons.

*Per mirar tenia uns ulls i mirava passar els ovnis

dos mil zero dos mil un

i m'acariciaba el coxis.

Per dormir tenia un cos i dormia com un somni

somniava sempre en jo

i me deia no t'adormis

BAMBOO (ANTONIA FONT)

Fumen es pescadors,
blanca es sa platja africana
i un tauronet petit
neda amb sa taurona mare.

Mamà, avui m'he clavat
un fil de coco dins un ull.
Mamà, qui som?,
es papà diu que som es seu tigreton.

Bamboo, ets tu,

aigua de fruites, tiramissú,
bamboo, ets tu ...

Criden es pescadors,
rotja es sa platja africana
i un tauronet petit
sopa amb son pare i sa mare.

Mamà, avui m'he clavat
un fil de coco dins un ull.
Mamà, que no,
es papà diu que som es seu airgam-boy.

Bamboo, ets tu,
canya de sucre, mousse de iogurt.
Bamboo, ets tu ...

Bamboo, ets tu,
aigua de fruites, tiramissú,
bamboo, ets tu ...

Bamboo, ets tu,
canya de sucre, mousse de iogurt.
Bamboo, ets tu ...

PUJA A L'AVIÓ (LA TRINCA)

Anava de vacances, alegrement,
em feia molta falta canviar d'ambient.
Va dir-me el de l'agència: "Ara és l'ocasió!
Si vols passar-t'ho pipa, viatja amb avió".
I així que van servir-nos la taronjada
vaig veure que la "juerga" estava assegurada.

Volaré, oh, oh, oh, oh!

Hi havia camuflats, a l'aeroplà,
catorze terroristes de l'Orient Mitjà,
vestits de pastorets i amb un fusell
i el cap embolicat amb mocadors de farcell.
"Que no es mogui ningú i poca broma!",
i ens varen segrestar en nom de Mahoma.

Volaré, oh, oh, oh, oh!
Subidubidú, puja a l'avió.

I anant amunt i avall vàrem recórrer de gorra
la Seca i la Mecaa i la vall d'Andorra,
i quan me'n vaig cansar, de fer el talòs,
vaig dir-li al que duia al farcell més gros:
"Si no és molta molèstia baixa a Comarruga,
que ja ting la bufeta sense cap arruga".

Volare, oh, oh, oh, oh!

Llavors ens va anunciar un segrestador
que entrava la Creu Roja dintre l'avió.
Estant allà penjats com estaquiots,
venir-nos amb col·lectes... ja són pebrots!
Per això quan va passar pel meu costat
vaig dir-los: "Oblideu-me, que ja he donat!".

Volaré, oh, oh, oh, oh!
Subidubidú, puja a l'avió.

De sobte, patarrumba! Un cop de mà!
Va entrar com una espècie de "Equipo A",
i va repartir llenya a quatre mans
que n'hi va haver per tots, moros i cristians.
I quan es van quedar ben descansats,
van dir-nos: "Apa, buenas! Ja esteu salvats!".

Volaré, oh, oh, oh, oh!

Després d'extraviar-se vàries maletes,
i amb totes les vacances a fer punyetes,
ens van enviar a casa de repatriats
i aquí van retratar-nos ben retratats.
I tot el veïnat, quin enrenou!,
en veure'm al lecturas i al Casas Show.

Volaré, oh, oh, oh, oh!

Subidubidú, puja a l'avió.

EI JOAN ! (JA T'HO DIRÉ)

EI JOAN !

TENS POLS D'ESTELS ALS ULLS,

SA CARA RASGADA PES TEMPS QUE T'HA DELATAT

EI, JOAN!

DARRERA SA TEUA MIRADA

TENS UN COP AMAGAT

EI, JOAN!

NINOT DE PALLA FORADAT, EN MAL ESTAT,

FLOR EMMUSTEÏDA A UN JARDI DE CARCS

EI, JOAN!

QUAN MAI ERES AIXÍ

I TU ET VAS PERDRE PES CAMÍ

EI, JOAN!

D'ANADA A LA VALL ET VAS QUEDAR ABSORT

AMB AQUELL CAVALL EIXERIT

EI, JOAN!

MAI T'HO HAVIA DIT, PERÒ NO ÉS PER AQUÍ

RELOTGE DE PUES BOGES, BRÚIXOLA SENSE NORD.

I AS FINAL DES CAMÍ HI HA LA MORT

PER MOLT QUE DIGUIS QUE ÉS UNA SORT

EI, JOAN!